

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M. Š.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **odňatie čiastočného invalidného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, z 12. júna 2008, č.k. 26Sd/29/2008-21, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2008, č.k. 26Sd/29/2008-21, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 21. novembra 2007, ktorým podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a § 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) bol navrhovateľke od 2. januára 2008 odňatý čiastočný invalidný dôchodok a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že lekárske správy posudkových komisií sociálneho zabezpečenia pobočky a ústredia odporkyne boli vypracované po komplexnom zhodnotení zdravotného stavu navrhovateľky a po zohľadnení predložených odborných lekárskeho nálezov v celosti a bez rozporov, pričom ich posudkové stanovisko bolo podrobne, vecne a logicky zdôvodnené v súlade s objektívnymi vyšetreniami, preukázanými zdravotnými ťažkosťami navrhovateľky a s ohľadom na existujúcu právnu úpravu. Keďže dňom 31. októbra 2007 došlo k zmene skutočností rozhodujúcich pre výšku priznanej dávky dôchodkového zabezpečenia tým, že uvedeným dňom došlo k zániku čiastočnej invalidity navrhovateľky, rozhodla odporkyňa správne, keď odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa navrhovateľke už dávka čiastočného invalidného dôchodku vyplatila, jej čiastočný invalidný dôchodok odňala.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala navrhovateľka odvolanie, a to v podstate z dôvodu, že sa domáhala spravodlivého a objektívneho prehodnotenia jej zdravotného stavu. Zdôraznila, že má silné bolesti chrbtice s vyžarovaním do nôh, bolesti krčnej chrbtice s vyžarovaním bolesti do hlavy a na pravé rameno, cíti celkovú slabosť, nevládze chodiť. Zároveň uviedla, že od 25. júna 2008 do 30. júna 2008 bola hospitalizovaná v nemocnici v Rimavskej Sobote na nervovom oddelení, kde nedošlo k poklesu bolesti, pričom tohto času je PN a každý deň užíva niekoľko druhov silných liečiv. Navrhovateľka tiež uviedla, že s jej zdravotným stavom si nevie nájsť vhodné zamestnanie. K odvolaniu zároveň pripojila aktualizované lekárske nálezy.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody uvádzané navrhovateľkou v odvolaní, len podľa jej subjektívnej mienky odôvodňujú trvanie nároku na invalidný dôchodok. Trvala na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, pričom vzhľadom na jeho predmet, ako aj s poukazom na znenie § 250i O.s.p. navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň podotkla, že vzhľadom na aktuálne zhoršenie zdravotného stavu má navrhovateľka možnosť požiadať o invalidný dôchodok prostredníctvom podania žiadosti o invalidný dôchodok na príslušnej pobočke odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie

prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým bol navrhovateľke od 2. januára 2008 odňatý čiastočný invalidný dôchodok, a to z dôvodu nesplnenia zákonných kritérií v zmysle ustanovenia § 37 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka v priebehu konania opakovane vyjadrila nespokojnosť s odňatím čiastočného invalidného dôchodku, nakoľko podľa jej názoru vzhľadom na dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, pre tento postup nebol daný dôvod.

S poukazom na túto skutočnosť, krajský súd opodstatnene venoval pozornosť nielen tomu, či postup odporkyne zodpovedal meniacej sa právnej úprave nasledujúcej po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 25/05, ale aj tomu, či odňatie invalidity bolo u navrhovateľky náležite odôvodnené.

Odvolačný súd po oboznámení s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, sa v plnom rozsahu stotožnil s krajským súdom v tom, že závery posudkov posudkových lekárov, vypracovaných pre účely predmetného konania, treba považovať za objektívne a presvedčivo odôvodnené.

V predmetnej veci bolo zistené, že navrhovateľke bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok od 3. augusta 2000, pre bolesti chrbtice.

Z lekárskej správy z 31. októbra 2007 vyplýva, že navrhovateľka bola kompletne prešetrná na základe kontrolnej lekárskej prehliadky, kedy bolo zistené, že jej zdravotný stav bol od posledného posudzovania bez hospitalizácie a operačného riešenia, bez závažnejšieho funkčného postihu, a preto už nespĺňa podmienky čiastočnej invalidity v zmysle § 37 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb. Dátum zániku čiastočnej invalidity bol stanovený dňom 31. októbra 2007.

K zhodným záverom dospela aj posudková komisia 29. apríla 2008, zo zápisnice ktorej bolo zistené, že odborné vyšetrenia navrhovateľky, vykonané v rokoch 2007 a 2008, zamerané na pohybový aparát (neurologické, reumatologické), preukázali klinicky len miernu poruchu dynamiky chrbtice bez akýchkoľvek trofických zmien s mierne pozitívnymi napínacími manévrami, bez obmedzenia postoja či chôdze. Posudková komisia z uvedených dôvodov konštatovala, že zostávajúci potenciál navrhovateľky nie je na úrovni čiastočnej invalidity.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu vrátane administratívneho spisu odporkyne zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. V predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Záverom považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že navrhovateľka vzhľadom na zmenu zdravotného stavu – v dôsledku zhoršenia ochorení – môže opätovne požiadať odporkyňu o preskúmanie rozsahu jej invalidity a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

